

இலங்கை வித்தியா போதினி

THE CEYLON JOURNAL OF EDUCATION

(Tamil Section.)

தோகுதி : 5 |

நொவம்பர்—டிசம்பர் - 1947

| பகுதி : 10

புராதன இலங்கையின் பொருளாதார நிலை.

புராதன இலங்கையின் பொருளாதார அமைப்பு சேவை மானிய முறையை அனுசரித்திருந்தது. (அதாவது சேவைக்கு மானியமாக நிலங்கள் வழங்கப்பட்டன.) நிலம் பெரிய செல்வமாக மதிக்கப்பட்டது. இன்றும் கிராமங்களில் நிலமில்லாதவனை ஒரு பொருளாக மதிப்பதில்லை. புராதன கிரேக்க தேசத்தில் ஒரு நகரத்தைச் சேராதவனை நாடோடியாகக் கருதினார்கள். உணவுப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்வதற்கே நிலம் பெரிதும் பயன்படுத்தப்பட்டது. உணவுக்குப் போக எஞ்சிய தானியத்தை வரி கொடுக்கவும் பண்டமாற்றுச் செய்யவும் பயன்படுத்தினார்கள்.

புராதன இலங்கையில் கிராமமே ஒரு பொருளாதாரத் தனித்தொகுதி. ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் அதன் தேவைக்கான பலவகை நிலங்கள் பிரித்து ஒதுக்கப்பட்டன. பயிர்ச் செய்கைக்கான வயல் நிலங்கள் “மடபிம்” என வழங்கப்பட்டன. குடிமனைக்கான உயர்ந்த பூமி “கம்கொட”. காடும், பசுப்புற்றரைகளும் நிறைந்த பூமி “கம்வசிய” என வழங்கப்பட்டது.

வயல் நிலங்கள் குளத்தை அடுத்த உயர் பூமி, மத்திய பூமி, தாழ்ந்த பள்ளக்காணி என மூன்று பிரிவாய் பிரிக்கப்பட்டன. வரட்சிப் பிர

தேசத்திலுள்ள கிராமங்களுக்கு உயர் பூமி, மத்திய பூமி, பள்ளப் பூமி என்று பொருள்படும் 'இகலகம்', 'மெதகம்', 'பகலகம்' என்ற பெயர்கள் இப்பொழுதும் வழங்கப்படுகின்றன.

குடிமனையுள்ள சேரி "கம்கொடை". குடிகள் வசிப்பதும், கிராம விஷயங்களை நிருவாகஞ்செய்வதும் இங்கேதான். ஒரே சாதியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒரு சேர ஒரு கிராமத்தில் வசித்து வந்தார்கள். அது காரணமாகவே வேளாளரைக் குறிக்கும் சிங்களப் பெயர் கொவிசும என்ற கிராம பெயரைக்கொண்டு முடிசிறது. ஆனால் நாளடைவில் பல சாதியைச் சேர்ந்தவர்களும் ஒரு கிராமத்தில் வசித்தார்கள்.

காடும் காடு சார்ந்த முல்லை நிலமும் "கம்வசிய" என வழங்கப்பட்டது. மேய்ச்சல் நிலமாக இருந்ததுமன்றி வீடு கட்டுதற்கு மரம் முதலியவற்றையும் முல்லை நிலம் வழங்கிற்று. வரண்ட பிரதேசங்களில் புற்றரைகள் அதிகமுண்டு. குடிமனையிலுள்ள ஆடுமாடுகளை இடையர் இப்புல்வெளிகட்குச் சாய்த்துக் கொண்டுவந்து புல்மேயவிட்டு மாலையில் மறுபடியும் வீடுகட்குச் சாய்த்துக்கொண்டு போவார்கள். கோடைகாலத்தில் காட்டு நிலங்களிற் சில பகுதிகளை வெட்டித் தினைப் புனமாக்குவார்கள்.

புராதன இலங்கைச் சாசனங்களிலிருந்து பழங்கால உணவுத் தானியங்கள்பற்றிச் சில செய்திகளையறியலாம். மிக முக்கியமான தானியம் நெல். வருஷத்தில் மூன்றுமுறை நெல் விளைத்தார்கள். பெப்ரவரி—மார்ச்சில் "மகாஹச்ச" என்று வழங்கப்படும் பெரிய அரிவு வெட்டினார்கள். குளத்தில் நிறையத் தண்ணீரிருந்தால் இடையில் ஒரு விளைவு உண்டு. நல்ல நீர்ப்பாசன வசதியுள்ளவிடங்களில் மூன்றாம்முறையும் அரிவு வெட்டுவார்கள்.

குளம், கால்வாய்மூலப் தண்ணீர் இறைக்கமுடியாத புன்செய் நிலங்களில் உழுந்து, பயறு, எள்ளு, கீரை, இஞ்சி, மஞ்சள், கரும்பு, பருத்தி முதலிய பயிர்கள் சாகுபடி செய்யப்பட்டன. காட்டில் தேன்

எடுத்தார்கள். கால்நடைகள் அதிகமிருந்தபடியால் பால், நெய் முதலியவற்றால் குறைவில்லை. இவை சத்து நிறைந்த உணவானபடியால் தொழிலாளர் ஆரோக்கியமும் பலமுமுள்ளவர்களாயிருந்தனர். அதனால் பலமற்ற இக்காலத் தொழிலாளரிலும்பார்க்க அவர்கள் பல மணி நேரம் அதிகமாக வேலை செய்யமுடிந்தது.

ஒவ்வொரு கிராமமும் தன்னாட்சியுடைய தனி நிர்வாகத்தொகுதியாயிருந்தது. பஞ்சாயத்து என்று கூறப்படும் கிராமச் சங்கம் கிராம நிர்வாகத்தைக் கவனித்து வந்தது. நீதி வழங்கவோ, அரசனின் வரியை வசூல்செய்யவோ வருடத்துக்கு ஒருமுறை அரசுப் பிரதிநிதி கிராமத்துக்கு விசயஞ்செய்வார். மற்றப்படி கிராமம் தன்னாட்சியுள்ள தனித்தொகுதியாகவேயிருந்தது. பஞ்சாயத்தில் ஊருக்குப் பெரியவர்களிருந்தார்கள். கிராமப் பிரச்சனைகளை ஆலோசிக்கவும் வழக்குகளைத் தீர்க்கவும் அவர்கள் கூடுவதுண்டு நீதி பரிபாலனம் சம்பந்தமாக வெவ்வேறு துடிய சாசனம் சில ருசிகரமான விஷயங்களைக் கூறுகிறது.

குற்றவாளிகளைக் கண்டுபிடிப்பது கிராமத்தின் பொறுப்பு. அவ்வாறு செய்யாவிட்டால் முழுக்கிராமமும் அபராதஞ் செலுத்தவேண்டும். ஒரு குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் குற்றஞ் செய்தால் அக்குடும்பத்தவரெல்லாரும் அபராதஞ் செலுத்தவேண்டும். கிராம வழக்கு விசாரணை சம்பந்தமான குறிப்புகளெல்லாம் கவனமாக பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கும். அரசனுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்யப்படவிருக்கும் வழக்குகளெல்லாம் வருடாவருடம் கிராமத்துக்கு விஜயஞ்செய்யும் அரசுப் பிரதிநிதியிடம் சமர்ப்பிக்கப்படும். தனிப்பட்டவர்களின் குற்றத்துக்கு ஒரு கிராமமோ, குடும்பத்தாரோ பொறுப்பு வகிக்கவேண்டியிருந்த முறை கவனிக்கப்படத்தக்கது.

விசேஷ வேலைகட்குக் கிராமச் சங்கங்கள் சில சபைகளை ஏற்படுத்தின. “வயலின் ஐந்து” “காட்டின் எட்டு” எனச் சில சாசனங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. இவர்கள் நிலப்பங்கீடு செய்யும் வேலைப் பார்த்து வந்திருக்கலாம். காட்டில் கள்ளர் வசிப்பது சகசம். பொழுது

பட்டவுடன் புது ஆட்களைக் கிராமத்துள் பிரவேசிக்கவிடமாட்டார்கள். மறுவேளைகளில் ஒரு புது ஆள் கிராமத்துக்கு வந்தால் பிணை கட்டவேண்டியது வழக்கம். ஒரு கிராமத்திலிருந்து ஒரு குற்றவாளி மற்றொரு கிராமத்துக்கு ஓடிவிட்டானால் அக்கக் கிராமத்தினர் அவனைக் கைது செய்து அவனுடைய சொந்தக் கிராமத்துக்கு அனுப்பிவிடுவார்கள். ஏனெனில் அவன்மீது நடவடிக்கையெடுக்கச் சொந்தக் கிராமத்துக்கே உரிமையுண்டு.

விவசாயம் போக, கைத்தொழில்களையும் கிராமங்கள் செய்துவந்தன. பொன், இரும்பு முதலியவற்றில் வேலை செய்யும் தட்டாரும், கொல்லரும் கிராமங்களிலிருந்தனர். மத்தியகால ஐரோப்பாவிற்போலக் கிரியின் துணைகொண்டு இரும்பை உருக்கிறார்கள். இலங்கையில் இருப்புப் பாளங்கள் பல இடங்களிலுண்டு. சாணைக் கல்லு எங்கும் காணப்படுகிறது வன்னிப் பிரதேசத்தில் இரும்புத் தொழில் நடைபெற்றிருக்கிறதென ஊக்கிக் ப் போதிய சான்றுகளுண்டு. பிற்காலத்தில் கொல்லர், கொத்மலை, ஊவாப் பள்ளத்தாக்கு ஆகிய இடங்களுக்குச் சாணைக்கல் தேடிச் சென்றிருக்கிறார்கள். மாக்கரி கிடைக்கக்கூடிய காட்டைச்சார்ந்த இடங்களில் இரும்பு உருக்கும் வேலை நடைபெற்றது. இரும்பைச் சிறு சிறு கட்டிகளாக உருக்கக் கிராமத்திலுள்ள உலைகளில் அவ்வக்கிராமத்துக்குத் தேவையான கொழு, கத்தி, கோடரி முதலியன செய்தார்கள்.

மேலும் புராதன காலத்தில் கற்சிற்பிகளும், குயவரும், செங்கட்டி, சண்ணும்பு ஆகியன சுடுவோரும் இருந்தார்கள். இவர்களே கோவில்கள், விகாரங்கள் முதலிய கட்டிடங்களை அமைத்தார்கள். மாத்ச்சரும், யானைத் தந்தத்தில் நுட்பமான வேலை செய்வோரும் இவ்வகையில் உதவினார்கள். கோவில்களிலும் விகாரங்களிலும் சித்திர வேலை செய்வதற்குச் சித்திரக்காரர் நியமிக்கப்பட்டனர். இவர்கள் ஒவ்வொரு கிராமத்தாராலும் அமர்த்தப்பட்டார்கள். பருத்தி நூவில் ரெசவு செய்யும் சேணியருமிருந்தனர்.

இவ்வாறு பலவிதத் தொழிலாளர் இருந்ததைக்கொண்டு நமது புராதன நாகரிகம் எவ்வளவு உயர்ந்த போக்குடையதாயிருந்ததென்பதை மதிப்பிடலாம். மற்றொரு மிக முக்கியமான கைவினைஞரை

நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. இவர்கள்தான் மாட்சியிக்க புராதனக் குளங்களையும் அதிசயமான நீர்ப்பாசன முறைகளையும் அமைத்த எந்திர அறிஞர். குளத்திலிருந்து நீரை வயல்களுக்குப் பாய்ச்சுதற்கு வாய்ப்பான “பிசுக்கொட்டுவ” என்ற கிடங்கைக் கண்டுபிடித்தவர்கள் இவர்கள்தான். நீர்ப்பாசன மமைக்கும் கைதேர்ந்த எந்திர அறிஞரைத் தன்னுடைய ராச்சியத்துக்கு அனுப்புமாறு காஷ்மீர் மன்னன் இலங்கைக்குத் தூது அனுப்பினானென ஐதிகமுண்டு. மிகிந்தலையிலுள்ள நாலாவது மிகுந்துவின் சாசனங்களைப் படித்தால் பயனுண்டு. இந்தச் சாசனங்களில் ஒரு விகாரகமத்தில் வசித்த பல குடிகளைப்பற்றியும் அவர்கள் விகாரத்துக்குக் கொடுத்த வரி, அவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிலமாகியவைபற்றியும் பல விஷயங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. மானிய நிலங்களில் வசிப்போர் செய்த சேவைகட்குச் சம்பளம் பண்டமாகவே வழங்கப்பட்டு வந்தது. உதாரணமாக ஒன்பதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் எழுதப்பட்ட ஜேதாவராம சமஸ்கிருதச் சாசனத்தில், “சதுரர்களான கல்வெட்டிகளும் திறமைவாயந்த தச்சரும்” என்று குறிப்பிடப் புகிறது. இவர்களுக்கு 1½ புசல் விதைக்கும் வயலும் சிறு தானியஞ் செய்வதற்குப் புன்செய் நிலமும் கொடுக்கவேண்டுமெனக் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிரதானிகளுக்கு அரசன் நிலங்களை மானியமாக வழங்கினான். கிறிஸ்தாபத்தத்திற்குமுன், காமினி அபயன் என்ற அரசன் தனது சேனாபதியான மித்தனுக்கு நிலத்தை மானியமாக வழங்கினான் என ஒரு சாசனங் கூறுகிறது. பர்மாவை வென்றதற்காக முதலாம் பராக்கிரமபாகு தனது தளபதி கீர்த்தி நுவரகலுக்கு நிலம் வழங்கினானென தேவநாகலச் சாசனம் ஒன்று கூறுகிறது. இந்நிலங்களை “பமுலு” என்று வழங்குவர். மிகிந்தலைச் சாசனங்களில் வேறு பல மானியங்களைப்பற்றி விபரமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

வியாபாரம்.

புராதனகாலத்தில் ஒவ்வொரு கிராமமும் தனக்குத் தேவையான பொருட்களைத்தானே விளைவித்துக்கொண்டதால் வியாபாரம் அதிகம் நடைபெறவில்லை. நல்ல ரோட்டுகளில்லாதபடியாலும் சாமான்களைப் பெருவாரியாக ஓரிடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்துக்கு எடுத்துச்செல்

வது இயலாத காரியமாயிருந்தது. இக்காரணங்களால் விலையுயர்ந்த வையும், காலத்தினால் பழுதடையாதவையும் சிறுதொகையினடிமான பொருட்களே விற்பனை செய்யப்பட்டன.

வெளிநாடுகளுடன் நாம் நடத்திய வியாபாரத்தைப்பற்றி நமது புராதன சரித்திரங்களிலாவது, தென்னிந்திய, சீனக்குறிப்புகளிலாவது போதிய விபரங்களில்லை. அதியற்புதமாக நெசவு செய்யப்பட்ட பருத்தித்துணிகளைப்பற்றிச் சீனச்சரித்திரக் குறிப்புகள் கூறுகின்றன. “காற்றைப் பின்னிய” கலிங்கமென்று இவற்றைச் சீன எழுத்தாளர் கூறுகின்றனர். பளிங்குபோன்ற பட்டாடைகளைப்பற்றி வேறு ஆசிரியர் கூறுகிறார்கள். ரோமாபுரி, பாரசீகமாகிய தேசத்துப் பெண்கள் இந்தியப்பெண்களைப்போலவே பிரச்சன்னமான ஆடைகளை விரும்பினர். யுவெனல் என்ற உரோம ஆசிரியர் இம்மாதிரியுடைகளை வெகுவாகக் கண்டித்துமெழுதியுள்ளார். சிக்கிரியாக்கூகைச் சித்திரத்திலுள்ள குடிப்பெண்கள் பிரச்சன்னமான ஆடைகளையும் பணிப்பெண்கள் கடினமான ஆடைகளையுமணிந்திருப்பதைக் காண்கிறோம்.

தந்தத்திற் செய்த பொருட்களும், முத்து இரத்தினம் பொற்சரிகை, மணிபதித்த கழுத்தணி, சந்தனம், தூய வெள்ளைத் துணி ஆகிய பொருட்கள் இலங்கையிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்டதாகச் சீனக்குறிப்புகள் கூறுகின்றன. அற்புதமான புத்த விக்கிரகங்களும் இலங்கையிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்டனவென்றும், நான்தே என்ற பெயருடைய ஒப்புயர்வற்ற சிற்பி இலங்கையிலிருந்து சீனா சென்றிருந்தானென்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இவற்றுக்குப் பதிலாகச் சீனாவிலிருந்து புனுகு, பட்டு, நீலப்பாத்திரங்கள், கருப்பூரம், வட்டில், பாத்திரம் முதலியனவும் இலங்கைக்கு அனுப்பப்பட்டன. மேலை நாடுகளிலிருந்து இலங்கை பளிங்கு, மணி முதலியவற்றையும் சிந்துப் பிரதேசத்திலிருந்து குதிரையையும் இறக்குமதி செய்தது. என்கிப்திலிருந்து பவளம் முதலியவற்றையும், கிரேக்க சாடிகளில் திராக்ஷாச மதுவையும் பெற்றது இலங்கையில் ஏராளமான உரோமக் காசுகள் காணப்பட்டதால் இவ்விருதேசங்களுக்குமிடையில் நல்ல வியாபாரம் நடைபெற்றதென்பது புலனாகிறது. கிழைத்தேச விளைபொருட்களை வாங்

கிய உரோமர் தங்கள் பொற்காசுகளைக் கொடுத்தே பண்டமாற்றுச் செய்தனர். ஏனெனில் கீழ்நாடுக்குத் தேவையான பண்டங்கள் அவர்களிடமில்லை. ஏராளமான தங்கத்தை உரோமாச்சியம் கீழ்நாடு கட்டு வாரி இறைத்ததென்றும் அதன் பொருளாதார நிலைவீழ்ச்சிய டைந்ததற்கு இதுவுமொரு காரணமென்றும் அக்காலத்து உரோம ஆசிரியர்கள் எழுதுகிறார்கள்.

இலங்கையின் தென்மேற்குப் பகுதிகளிலும் மலைநாட்டிலும் பொருளாதார நிலைமை வேறுபோக்கையுடையதாயிருந்தது. உணவுப்பொருள் உற்பத்திசெய்வது நாட்டின் சீதோஷ்ண நிலைமைக்கு அவ்வளவு உகந்ததாயில்லாதபடியால் கறுவாபோன்ற வியாபாரப் பொருட்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டன கறுவா காடுகளில் எதேச்சையாக வளர்ந்ததால் அவற்றை வெளிநாடுக்கு ஏற்றுமதி செய்யவேண்டியேற்பட்டது. அதனால் தென்மேற்கிலுள்ள துறைமுகங்களுக்கு முக்கியத்துவம் ஏற்பட்டது. சலாவத்து என்று சோனகரிடை வழங்கப்பட்ட சிலாபம் முக்கியமான ஒரு வியாபாரத்தலமாயிருந்தது. நீர்கொழும்பு மப்படியே. இவ்விருதுறைகளையுமடுத்துள்ள குடாக்கடல்கள், கப்பல்கள் வந்து நங்கூரமிடுவதற்கு நல்ல ஒதுக்கிடமாயிருந்தன. 1347-ல் இலங்கைக்கு விஜயஞ்செய்த இபின் பட்டுட்டாளன்ற யாத்திரிகர் சிலாபத்துறையில் ஏராளமான கறுவாக்குவியல்கள் ஏற்றுமதிக்காகக் குவிக் கப்பட்டிருந்ததாகக் கூறுகிறார். மற்றொரு பெரிய கறுவாத்துறைமுகம் கொலந்தோட்டையென்றும், அது ஜலெஸ்தேயென்ற பெயருள்ள ஒரு முஸ்லிம் வஸீரின் (மந்திரி) ஆட்சியிலிருந்ததென்றும் கூறுகிறார். 1283-லேயேமுதலாம் புவனேசுவரகு இலங்கையிலிருந்து கறுவா, இரத்தினம், யானை ஆகியவற்றை ஏற்றுமதி செய்யும் நோக்கத்துடன் எனிப்து அரசனிடம் ஒரு வியாபாரத் தூதுக்கோஷ்டியனுப்பினார்.

பின்னர் போர்த்துகேயர், டச்சுக்காரர் காலங்களில் மிளகு, பாக்கு, தென்னைப்பொருட்களான வினாகிரி, சாராயம் முதலியன ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. பாக்குக்குத் தென்னிந்தியாவில் நல்ல கிராக்கியிருந்தது. சாராயம் தென்னிந்தியாவுக்கும், கிழக்கிந்திய தீவுக்கும் அனுப்பப்பட்டன. டச்சுக்காரர் திட்டம்போட்டுப் புதிய தோட்டங்களைத் திறந்தார்கள். அதில் சிங்களவரைத் தொழிலாளிகளாகவைத்து

நல்ல சாகுபடி செய்து இலாபம் பெற்றனர். அதனால் சிங்களவர் தொழிலாளிகள் நிலைக்கு மாற்றப்பட்டார்கள். போர்த்துகேயச் சரித்திராசிரியரான குவெரோஸ் எழுதிய சரித்திரநூலில் சிங்களவரிடையே மிகுந்த அதிருப்தியிருந்ததாகவும் அவர்கள் தம் குறைகளை வருணித்துப் போர்த்துகேயத் தளபதிக்கு ஒரு விண்ணப்பம் எழுதினார்களென்றும், அதில் கூறப்பட்ட விஷயங்கள் உண்மையான நிலைமையையே படம்பிடித்திருக்கின்றனவென்றும் காட்டியிருக்கிறார்.

போர்த்துகேய டச்சுக் காலத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இம்மாதிரியான விவசாயம் ஆங்கிலேயர் காலத்தில் மிக அபிவிருத்தியடைந்தது. இதைப்பற்றியும் இதனாலுண்டான பயனைப்பற்றியும் ஆராய்ந்தால் தற்கால இலங்கையின் பொருளாதார நிலைமையை அறியலாம். அடுத்த படியாக அதைக்கூறுவாம்.

இலக்கியங் கற்பிக்கும் முறை.

ஐந்தாம் பிரிவு.

பிற இலக்கிய வகைகள்.

(முற்றொடர்)

நான்காம் பிரிவில் இலக்கிய வகைகளிலே சிறந்ததான செய்யுளைக் கற்பிக்கும்முறை கூறப்பட்டுள்ளது. இப்பிரிவிலே கதை, கட்டுரை, நாடகம், சிறுகதை, புதுக்கதை88 முகவியவற்றைக் கற்பித்தலைப்பற்றியாராய்வோம். இந்த இலக்கிய வகைகளுள் கதையையும் நாடகத்தையும் விட ஏனையன தமிழிற் சென்ற நூற்றாண்டிலேதான் தோன்றிப் பெருகி வருகின்றன. கட்டுரை, சீரியமுறையில் மொழியறிவு நிரம்பப் படைத்தவர்களால் எழுதப்படுகிறது. ஆனால், சிறுகதைகளும், புதுக்கதைகளும் பலதுறைகளிற் திருத்தமடையவேண்டியனவாயிருக்கின்றன. இவற்றில் சிறந்த இலக்கியமாகக் கொள்ளத்தக்கன மிகச்சிலவே. என்பது மறுக்கமுடியாத உண்மை. எனினும், இவையிரண்டும் மிகவிரைவில் சிறந்த நிலையை அடையும் என்பதற்குப் பல அறிகுறிகள் காணப்படுகின்றன.

1. கதைகள்.

உலகத்திலுள்ள மொழிகள் யாவும் தத்தமக்குச் சொந்தமான கதைகளையுடையனவாயிருக்கின்றன. எழுத்துருவத்தை அடையாத மொழிகளிற்கூடக் கதைகள் நிறைய இருக்கின்றன. ஒரு மொழியிலுள்ள கதைகளின் அருமை பெருமைகளும், தொகையும் அம்மொழி

88 Novel எனும் ஆங்கிலப் பதத்தையே தமிழில் நாவல் எனவுஞ் சிலர் கொள்கின்றனர். சிலர் புதினங்கள் எனவும் கட்டுக்கதை எனவும் ஆண்டுள்ளர். புதுமைப் பண்பைச் சேர்த்துப் புதுக்கதை என்பதே பொருத்தமாகத் தோன்றுகிறது. தொல்காப்பியர் விருந்து என்பது புதுவது புணர்ந்த யாப்பின்மேற்றே என்பார். இவ்விருந்து எனுஞ் சொல்லும் பொருந்தும்.

யின் பழமையையும் சிறப்பையும் ஒருங்கே காட்டுந்தகையன; அம்மொழியின் செய்யுளிலக்கியத்துக்கும் அவை அடிப்படையாயுள்ளன. கதைகளினால் மக்களுடைய உள்ளத்தைப் பலதுறைகளிற் பண்படுத்தி வந்தார்கள்; நீதிகள், அறங்கள், ஒழுகலாறுகள், சமய உண்மைகள் முதலியவற்றைக் கற்பித்தார்கள். பாலரையும் வளர்த்தோரையும், கற்றவர்களையும் கல்லாதவர்களையும் ஈர்த்திடுபடுத்தி இன்புறுத்தும் ஆற்றல் கதைகளுக்குண்டு. எனினும் ஆச்சரியம், விநோதம் முதலியவற்றில் முதியவர்களிலும் பார்க்கக்கூடிய விருப்பமுள்ள பாலர்களுக்கு அவை ஒப்பற்ற பெருவிருந்தளிக்குந் தன்மையன. பாட்டைப் படித்துக்காட்டுவதால் எப்படி அதன் நயத்தைப் புலப்படுத்துகிறோமோ, அப்படியே கதையைச் சொல்வதால் அதன் சுவையைப் பிறப்பித்துக்காட்டலாம். கதை சொல்வது பலர் எண்ணுவதுபோல் அவ்வளவு இலகுவான காரியமன்று. கதை சொல்வதற் பேர்பெற்றவர்கள் பாட்டிகளே. பாலர்களுக்குப் பாட்டிகளிடம் கதை கேட்பதில் ஒரு தனி மகிழ்ச்சியுண்டு. இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டில் பாட்டியிடம் கதை கேட்பது அநாகரிகம் என்றெண்ணிப்போலும் குழந்தைகள் இதனாற் பெற்ற இன்பத்தை இழந்து வருகிறார்கள். ஆனால் இந்தக் குறையை ஓரளவுக்குப் பாடசாலைகளிலே நிறைவாக்க வாய்ப்புண்டு.

இக்காலத்திலே கீழ்வகுப்புகளுக்கு விசேடமாகப் பாலர் வகுப்புக்களுக்கு, இலக்கியத்தின் ஒரு பகுதியாகக் கதைகளைக் கற்பிக்கின்றனர். கதைகள் பாலர்களுக்கு மொழிப்பயிற்சியையளித்து அவர்களுடைய பேச்சினை வளம்படுத்துவதோடு அவர்கள் உள்ளத்தில் இலக்கியச் சுவை கால்கொள்ளவுஞ்செய்கின்றன. சிறந்த கதைகளைத் தெரிந்து கற்பித்தால் இலக்கிய நூல்களை விரும்பிக் கற்றற்றகுரிய நாட்டத்தையும் மாணவர்களிடத்தில் உண்டாக்கலாம். புராணக்கதைகள், பழங்கதைகள், விநோதக்கதைகள், விடுகதைகள் முதலியன மிகச்சிறந்தன. இராமாயண, பாரதக் கதைகளையும் பாலர்கள் சிறப்பாகக் கற்கவேண்டும். இவை மாணவர்களுடைய கற்பனையை விருத்திசெய்வதற்கு மாத்திரமன்றி தமிழ் இலக்கிய நூல்களைப் பின் சுவைப்பதற்கும் இன்றியமையாதன.

கதைகளைக் கற்பதால் பாலர்களுடைய கற்பனை வளம்பெறுகிறது; மெய்ப்பாடுகளும் உணர்ச்சிகளும் செம்மையுறுகின்றன. ஞாபகசக்தி

விருத்தியடைகிறது; அவர்களுடைய சொற்களஞ்சியம் பெருகுகிறது. வாழ்க்கைக்குவேண்டிய அறிவினையும் அவர்கள் பெற்றுக்கொள்கிறார்கள்.

கதைகளைத் தெரிந்தெடுக்கும்பொழுது ஆசிரியர்கள் பின்வருபவற்றைக் கருத்திலிருத்தவேண்டும்.

1. பாலரின் அனுபவத்தோடொட்டியிருத்தல்.
2. நாட்டத்தையுண்டாக்கி இன்பமளித்தல்.
3. கற்பனையை விருத்தி செய்தல்.
4. தேவையில்லாதவருணனைகள், கிளைக்கதைகள் முதலியன சேராதிருத்தல்.

கதைகளைச் சொல்லுமுன் ஆசிரியர் அவற்றை நன்கு ஆயத்தப்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும். கதையின் நடை தெளிவாகவும் இயற்கையாகவும் அமைதல் வேண்டும். கிராமியச் சொற்களைக் கலத்தலும் பாடமாக்கிச் சொல்லுதலும் பொருத்தமற்றன. ஆசிரியர் கதையில் ஈடுபட்டு அதைச் சுவைத்திருந்தால் பாலர்களைக் கவரத்தக்கதாக சொல்வது இலகுவாயிருக்கும். அவர் தம்மையே முற்றிலும் மறந்துவிட்டுப் பாலர்களோடு ஒரு பால்களை இருக்கவேண்டும். கதையைச் சொல்லும்பொழுது இடத்துக்கேற்ற நடித்தும், பாத்திரங்களுக்கேற்றத்தொனியை மாற்றியும் சொல்லவேண்டும். பறவைகள், மிருகங்களைப் போல் வேண்டிய இடங்களில் ஒலித்தலும் இன்றியமையாதது. இஃது பாலர்களுடைய உற்சாகத்தைக் கூட்டிக் கதையிலே ஆர்வத்தைப் பிறப்பிக்கத்தக்கது.

ஆசிரியர் கதையைச் சொல்லி முடித்தபின் பாலர்களைத் திருப்பிச் சொல்ல விடவேண்டும். அவர்கள் சொல்லும்பொழுது இடையிடையே தடுத்தலும் திருத்தலும் பொருத்தமற்றன. இதன்பின் கதையைப்பற்றிக் கலந்துரையாடலாம். பாலர்கள் கதையைத் திரும்பத் திரும்பக் கூறுதலோடு, பகுதி பகுதியாகக் கூறலும் நன்று. கதையிலே ஆர்வத்தை உண்டாக்குவதற்கும் அவர்களுக்குத் தெரியாத பொருள்களைக் காட்டுவதற்கும் படங்களை உபயோகப்படுத்தலாம். ஆனால் அவற்றை அதிகமாக உபயோகப்படுத்துவதும், அவற்றை அவர்கள் பார்த்து மகிழும்பொழுது கதையை மேலே தொடர்ந்துகூறலும் பொருத்தமற்றன.

படங்களைக் கண்ணாற்பார்த்து அவர்கள் மகிழும்பொழுது செவிவாயி லாகக் கதையைக் கேட்பது சிரமமாயிருக்கும் என்பதை ஆசிரியர்கள் எப்பொழுதும் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

கதைகளிலுள்ள சாஸ்திர, சரித்திர உண்மைகளை அழுத்திக்கூற லும், அவற்றைப் பிரித்தெடுத்துக் கற்பிக்க முயலுதலும் பொருத்தமற் றன. இவை பாலர்களுடைய ஆர்வத்தைச் சிதைத்துவிடும். நீதிகள் கதைகளோடு சேர்ந்திருக்கும்பொழுது பாலர்கள் தாமாகவே அவற்றை உணர்ந்துகொள்வார்களாதலின் நீதிகளைத் தனியே எடுத்துக்கூறி விளக்கல்வேண்டியதின்று.

கதைப்பாட முடிவில் பாலர்கள் கதைகளை விளக்கும் படங்களை வரையலாம். கதைகளை நடித்துக்காட்டலாம். கதைகளை நடித்தற்கு வேண்டிய உபகரணங்களையும் அவர்களே தேடிக்கொள்ளுதலும் ஆக் கிக்கொள்ளுதலும் நன்று.

2. கட்டுரைகள் :

இலக்கியத்தையும் உரைநடையையும் கட்டுரைகள் ஒன்றாக இணைக் கின்றன. ஒரு கட்டுரையைக் கற்பிக்கும்பொழுது முதலிற் கட்டுரை யாசிரியருடைய கருத்தையும் பின்னர் அக்கருத்தை அவர் கூறும்முறை யையும் கற்பித்தலே பொருத்தமானது. கட்டுரையின் அமைப்பை ஆதாரமாகக்கொண்டு, பந்திப்பிரிவு, கருத்தொற்றுமை, கருத்துக்களின் தொடர்பான வளர்ச்சி முதலியன கற்பிக்கப்படலாம். நீண்ட கட்டு ரைகளைக் கற்பிக்கும்பொழுது ஒவ்வொரு பந்தியிலுமுள்ள முதன்மை யான பொருளை முதலிற் கருதச்செய்க. பின் அப்பொருளுடன் ஏனைய கிளைப்பொருள்களைச் சேர்த்து கற்பிக்குக. கட்டுரைகளின் அளவு எப் படிப்பட்டதாயிருப்பினும் அவற்றின் முதன்மையான பொருளைப்பற் றிய கருத்துச் சிதையாத முறையிலேதான் கிளைப்பொருள்களைப்பற் றிக் கற்பிக்கவேண்டும். இதன்பின்னர் ஆசிரியருடைய உரைநடையின் தன்மைகளை ஆராயலாம்.

வகுப்பிலே கட்டுரைப்பாடந்தொடங்குவதற்குமுன் மாணவர்கள் கட்டுரைகளை வாசித்து அவற்றின் பொருளைப்பாருபடுத்தி அறிந்து கொள்ளவேண்டும். கதைத் தொடர்புகள், அரும்பதங்கள் முதலிய வற்றையும் அவர்கள் தாமாகவே விளங்கிக்கொள்ள முயலவேண்டும்.

இதற்கு அகராதிகளையும் உபயோகிக்கலாம். வகுப்பில் பாடந்தொடங்கும்பொழுது கட்டுரையின் பிரதானமான பொருள், ஒவ்வொரு பந்தியினதும் முதன்மையான பொருள் கிளைப்பொருள் முதலியவற்றைப்பற்றி ஆசிரியர் மாணவர்களுடன் கலந்துரையாடலாம். பின்வாக்கியம் வாக்கியமாகவும் அக்கட்டுரையை ஆராயலாம்.

இதன்பின் கட்டுரையின் அமைப்புமுறைபற்றிப் பின்வருபவற்றை அறிந்துகொள்ளவேண்டும்.

1. முகவுரை.
2. பந்திப் பிரிவு.
3. கருத்துக்களின் வளர்ச்சியும் தொடர்பும்.
4. பந்திகளின் தொடர்பு.

கடைசியாகக் கட்டுரையின் உரைநடைத்திறனைப்பற்றிக் கலந்துரையாடல் நன்று. உரைநடையிலுள்ள ஓசைநயத்தையும், அழுத்தத்தையும், மாணவர்கள் நன்கு கண்டுகொள்வதற்காகச் சிலபகுதிகளை ஆசிரியர் உரத்து வாசித்துக்காட்டலாம். மாணவர்களையும் வாசிக்குமாறு கேட்கலாம்.

கா. பொ. இரத்தினம்.

(தொடரும்)

சிங்கள தமிழ் பாஷா போதினி.

(பாலர் வகுப்பு)

ஆக்கியோன் : ஸ்ரீ சுமண புத்தகுரு, யாழ்ப்பாணம்.

பதிப்பாளர் : K. B. தசநாயக்க.

விலை ரூபாய் 1-25

இந்நூல் சிங்களப் பாடசாலைகளிலும் தமிழ்ப்பாடசாலைகளிலும், தமிழ் படிப்பிக்கப்படும் பிரிவேலைகளிலும் உபயோகிக்கத்தக்கதாக இயற்றப்பட்டுள்ளது. வளர்ந்தோர் இரு பாஷைகளையும் அறிந்துகொள்வதற்கும் இது உதவும். முதலாம் புத்தகமாதலின் அதில் உபயோகிக்கப்பட்ட சொற்கள் இலேசாகக் கிரகித்துக்கொள்ளக்கூடியனவாய் அமைந்திருக்கின்றன. முதலாம் புத்தகத்தில் வேறுபட்ட வினை முடிபுகளைக் கொடுக்காதிருப்பின் நன்றாகவிருக்கும், உதாரணம் : உதிக்கும், உதிக்கிறது. கஷ்டமான புணர்ச்சிகளையும் இந்நூலிற்காட்டாது விடுதல் நன்று. எழுத்துக் கூட்டலிலுள்ள பிழைகளும் இடைவெளிப் பிழைகளும் அடுத்த பதிப்பில் திருத்துதல் நன்று. இத்தகைய குறைபாடுகள் இருப்பினும் பாஷையைக் கற்க விரும்புவோருக்கு இது சிறந்த ஆசானாகத் துணைபுரியும் என்பதில் ஐயமில்லை.

மதிப்புரை.

முஸ்லிம் பாலர் வாசகம் :

1. பாலர் கீழ்ப்பிரிவு.
2. பாலர் மேற்பிரிவு.
3. இரண்டாம் புத்தகம்.
4. மூன்றாம் புத்தகம்.
5. நாலாம் வகுப்பு.